

Krajská hygienická stanice
Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě
Na Bělidle 7
702 00 Ostrava

27. července 2024

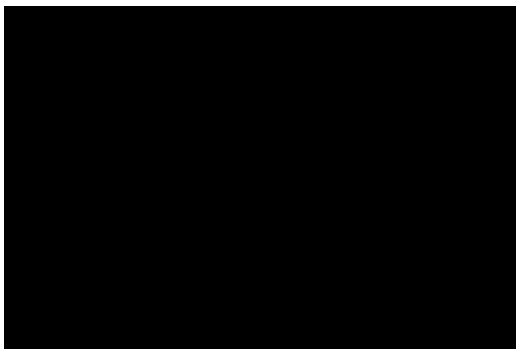
Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím Vás žádáme o zpřístupnění následujících informací – kopii znaleckého posudku.

Vážení,

ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím Vás žádám o zpřístupnění následujících informací:

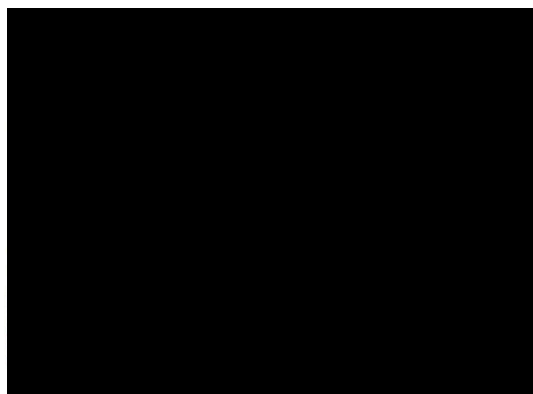
Kopii dokumentu - Autorizovaný protokol hodnocení zdravotních rizik expozice hluku č. 09/2019 – „Provozovna firmy A., a. s.“; zpracovatel Národní referenční laboratoř pro komunální hluk při Zdravotním ústavu se sídlem v Ostravě, prosinec 2019

S pozdravem

Přílohy:

Zpráva o šetření ve věci obtěžování hlukem z provozu firmy A. v Opavě

Zpráva o šetření ve věci obtěžování hlukem z provozu firmy A. v Opavě

Paní B., bytem xxx (dále jen „stěžovatelka“), se na veřejného ochránce práv opakovaně¹ obrátila ve věci obtěžování hlukem z provozu sousední jateční firmy A., a. s., se sídlem yyy (dále jen „firma“). Stěžovatelka poukazuje na obtěžující hluk z nakládky a vykládky kamionů v noční době v provozovně firmy v blízkosti její nemovitosti, který ruší ji a její rodinu ve spánku. V té souvislosti si stěžuje na liknavý postup Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále jen „KHS“) v této věci.

A. Shrnutí závěrů

Zjistil jsem, že KHS **nepostupovala správně**, když stěžovatelku na její urgence ohledně zjednání nápravy **nesprávně informovala o nadbytečnosti dalšího měření hluku** s odkazem na již dříve prokazatelně zjištěné překročení hlukových limitů (opakované porušení zákona o ochraně veřejného zdraví²).

Na KHS zároveň důrazně apeluji, aby bez zbytečných průtahů dokončila aktuálně vedené **správní řízení o přestupku a o uložení pokuty a aby v případě zodpovězení odborné otázky znalcem ve prospěch dosavadních závěrů ohledně impulzního hluku z předmětného zdroje zároveň neprodleně zahájila řízení o pozastavení provozu nebo používání zdroje hluku** ve smyslu § 84 odst. 1 písm. m) zákona o ochraně veřejného zdraví.

B. Skutková zjištění

KHS na základě stížností stěžovatelky na obtěžující hluk z nakládky a vykládky kamionů v areálu firmy v noční době provedla opakovaně státní zdravotní dozor, přičemž zjistila překročení hlukových limitů. Za překročení hlukových limitů KHS s firmou vedla řízení o přestupku a o uložení pokuty. V jednom případě KHS správní řízení dokončila a pokutu pravomocně uložila, ve druhém případě správní řízení dosud probíhá.

Stěžovatelka KHS vyčítá, že nepřijala dostatečná opatření k nápravě, ať již uložením opakovaných pokut, či pozastavením provozu nebo používání zdroje hluku. Protože provoz firmy je soustavně obtěžující, stěžovatelka postup KHS hodnotí jako nedostatečný.

C. Právní hodnocení

C.1 Postup KHS při státním zdravotním dozoru

KHS dle zákona vykonává státní zdravotní dozor³ nad dodržováním povinnosti provozovatele zdroje hluku⁴ zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity⁵

1 Viz předchozí šetření ochránce sp. zn. 3496/2017/VOP/TM a zprávu o šetření ze dne 2. ledna 2018.

2 Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“).

3 Ustanovení § 82 odst. 2 písm. b) zákona.

4 Ustanovení § 30 odst. 1 zákona.

5 Upravené nařízením vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů.

pro chráněné prostory.⁶ Pokud provozovatel zdroje hluku povinnost poruší, dopustí se přestupku,⁷ za který KHS může uložit **pokutu** až do výše 3 000 000 Kč.

KHS v rámci státního zdravotního dozoru dne 14. 10. 2016 zjistila překročení hlukových limitů v důsledku provozu přístavby provozovny, a to v chráněných prostorech jejího rodinného domu v noční době. Za tento přestupek proti zákonu⁸ KHS firmě uložila pokutu, kterou firma již zaplatila.

Ve dnech 7. - 8. 10. 2018 KHS provedla navazující státní zdravotní dozor spojený s měřením hluku s obdobnými výsledky. Po vyhodnocení výsledku měření KHS zahájila řízení o přestupku a o uložení pokuty. Správní řízení KHS dosud neukončila, neboť firma se proti uložení pokuty brání a důsledně využívá všech obranných procesních prostředků.

V řízení KHS v současnosti pokračuje s tím, že v řízení má být doložen znalecký posudek, který by měl vyvrátit či potvrdit tvrzení firmy, jež rozporuje správnost závěrů protokolu o měření hluku (měřením bylo zjištěno, že hlavní zdroj měřeného hluku, kterým je nakládka a vykládka zboží, je zdrojem impulsního hluku, na nějž se vztahují přísnější hygienické limity).⁹

Odhlédnu-li od značné časové prodlevy více než 8 měsíců mezi datem výše uvedeného měření a datem zahájení správního řízení o pokutě (18. 6. 2019), pro kterou ve spisu nenacházím patřičné zdůvodnění, k postupu KHS mám i **níže uvedenou výhradu.**

Ve sdělení ze dne 25. 4. 2019,¹⁰ které KHS adresovala stěžovatelce na základě jejích opakovaných dotazů na stav vyřízení jejích předchozích podnětů podaných KHS, KHS uvádí (cituji): „*Opakované měření hluku dle KHS není v této chvíli účelné, neboť společnosti již bylo porušení zákonných povinností prokázáno opakovaně a jediným možným nástrojem, který orgán ochrany veřejného zdraví při dozoru nad hlukem má, je ukládání sankcí nebo při jejich neefektivnosti zákaz činnosti.*“

K tomu uvádím, že KHS při ochraně veřejného zdraví před hlukem může zjednat nápravu v první řadě opakovaným ukládáním pokut. Nezbytným podkladem pro uložení pokuty je prokazatelné zjištění porušení zákona (zde překročení hlukových limitů), které nelze prokázat jinak než v rámci státního zdravotního dozoru spojeného s měřením hluku.

V případě opakovaných stížností na hluk je dle okolností případu nezbytná opakovaná objektivizace hlukové zátěže měřením hluku. Pokud KHS provedením opakovaného (navazujícího) státního zdravotního dozoru opět zjistí překročení hlukových limitů

6 Ustanovení § 30 odst. 3 zákona.

7 Ustanovení § 92g odst. 1 zákona: Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba, která používá nebo provozuje zdroj hluku nebo vibrací, provozovatel, správce nebo vlastník zdroje hluku nebo vibrací, anebo fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba jako pořadatel veřejné produkce hudby nebo jako osoba, která k pořádání veřejné produkce hudby poskytla stavbu, jiné zařízení nebo pozemek, se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 30 odst. 1 nezajistí, aby nebyl překročen hygienický limit hluku nebo vibrací.

8 § 92g zákona.

9 Námitka se týkala délky a počtu impulsů v měřeném hluku.

10 S-KHSMS 314/2019/OV/HOK.

z provozu firmy, jedná se o opakovaný přestupek. Opakované spáchání přestupku je přitom přitěžující okolnost, k níž KHS při uložení pokuty a stanovení výše její výměry musí přihlídnout (cílem pokuty je především prevence a represe reagující na přestupek, přičemž pokuta jakožto trest tak musí být diferencovaná, aby efektivně působila jako trest i jako odstrašení).

I vzhledem k pouze opakujícím se **přislíbům** KHS ohledně možného **zahájení řízení o pozastavení** provozu nebo používání zdroje hluku,¹¹ k němu však navíc zatím nedošlo, bylo dle mého názoru **povinností KHS provést opakovaný státní zdravotní dozor spojený s měřením hluku**, a to co možná **bezodkladně** po obdržení podnětu. Stěžovatelku jsem již poučil v tom smyslu, že její právo podat podnět k provedení „nového měření“ je plně zachováno a probíhající správní řízení za přestupek spáchaný firmou dříve není překážkou pro následný státní zdravotní dozor.

Shrnuji tedy, že po obdržení námítky recidivy měla KHS k efektivnímu zjednání nápravy neprodleně zjistit, zda nedošlo k dalšímu spáchání přestupku. KHS tak neučinila.

KHS **nepostupovala správně**, když stěžovatelku na její urgence ohledně zjednání nápravy **nesprávně informovala o nadbytečnosti dalšího měření hluku** s odkazem na již dříve prokazatelně zjištěné překročení hlukových limitů (opakované porušení zákona o ochraně veřejného zdraví¹²).

Od KHS **očekávám**, že pokud nepřistoupí k jinému, např. nápravnému, opatření (viz níže), po případném obdržení nového podnětu na hluk z provozovny neprodleně provede **opakovaný státní zdravotní dozor spojený s měřením hluku a dle jeho výsledku provede příslušná zákonná opatření**.

C.2 Pozastavení provozu nebo používání zdroje hluku

Dle § 84 odst. 1 písm. m) zákona může KHS rozhodnout o pozastavení provozu nebo používání zdroje hluku, je-li to nezbytné k ochraně veřejného zdraví, a to do doby odstranění závady.

Uvedené nápravné opatření dle mého může být velmi účinným prostředkem k faktickému snížení imisní hlukové zátěže v odůvodněných případech, především tehdy, kdy ke zjednání nápravy (odstranění nadlimitní hlukové zátěže) nedochází ani prostřednictvím opakovaného ukládání pokut za přestupek na úseku ochrany před hlukem dle § 92g zákona.

KHS opakovaně uvádí, že se úvahou o pozastavení provozu nebo používání zdroje hluku zabývala, nicméně dosud k zahájení řízení dle § 84 odst. 1 písm. m) zákona nepřistoupila.

Jak jsem vyrozuměl, je tomu tak z důvodu procesní opatrnosti. KHS se domnívá, že toto nápravné opatření lze zpravidla využít až po předchozím marném využití ukládání pokut. Konkrétně k tomu KHS uvedla, že k pozastavení činnosti zdroje hluku může z dosavadní

¹¹ ve smyslu § 84 odst. 1 písm. m) zákona

¹² Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“).

praxe přistoupit po opakovaném prokázání překročení hygienických limitů, tedy po opakovaném ukončeném správním řízení o pokutě. Vzhledem k tomu, že řízení o uložení pokuty za přestupek spáchaný v roce 2018 dosud KHS neukončila, má za to, že případné rozhodnutí o pozastavení provozu nebo používání zdroje hluku by za daných okolností (pouze jedna pravomocně uložená pokuta) ve správním či soudním přezkumu neobstálo.

K tomu doplňuji, že z dosud nepočetné judikatury, včetně judikatury Nejvyššího správního soudu,¹³ vyplývá, že pozastavení výkonu činnosti¹⁴ (a analogicky i pozastavení provozu nebo používání zdroje hluku) představuje významné omezení vlastnického práva. Proto by jako nápravné opatření mělo být užíváno jen **výjimečně a v odůvodněných případech, kdy jiné prostředky ochrany zdraví osob selhávají**. Těmito „jinými prostředky“ soud zjevně rozumí v první řadě uložení sankce ve formě pokuty.

Nejvyšší správní soud však na druhé straně výslovně připouští, aby orgán ochrany veřejného zdraví (KHS) k nápravnému opatření pozastavení výkonu činnosti (a analogicky k pozastavení provozu nebo používání zdroje hluku) přistoupil, **pokud skutková zjištění dávají dostatečný podklad pro závěr, že takové opatření je nezbytné, efektivní a jeho uložení splní svůj účel**.

K tomu dále doplňuji, že KHS v říjnu 2019 objednala odbornou expertizu **hodnocení zdravotních rizik** expozice hluku z provozu nakládky a manipulace se zbožím v prostoru nákladových ramp provozovny předmětné firmy jako jeden z podkladů pro posouzení celé hlukové situace (její objednání vítám). Tuto expertizu¹⁵ již KHS obdržela. Vyplývají z ní mj. odborné závěry, že:

- hluk z posuzovaného zdroje je prokazatelně **vysoce impulsním hlukem**, který může být pro nezúčastněné osoby **vysoce rušivý, obtěžující a může vyvolávat stresovou reakci**;
- negativní účinky tohoto hluku lze jednoznačně očekávat v oblasti subjektivního obtěžování a **rušení spánku exponovaných osob**; vysoká frekvence impulsů a jejich vysoká dynamika v průběhu doby od 22:00 do cca 3:00 hodin **znemožňuje kvalitní spánek**.

Stěžejním závěrem expertízy je, že zdravotní riziko z provozu firmy je pro osoby bydlící v č. p. xxx (tedy v rodinném domě stěžovatelky) nepřijatelné.

Je tomu tak mj. vzhledem k rušení spánku exponovaných osob, přičemž jako závažná se v tomto případě jeví **expozice vysoce citlivých osob, kterými jsou senioři a malé děti**.

13 Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2009, č. j. 4 Ads 21/2008-125.

14 § 84 odst. 1 písm. b) zákona.

15 Autorizovaný protokol hodnocení zdravotních rizik expozice hluku č. 09/2019 – „Provozovna firmy A., a. s.“; zpracovatel Národní referenční laboratoř pro komunální hluk při Zdravotním ústavu se sídlem v Ostravě, prosinec 2019.

Dosavadní postoj firmy, která vzhledem k výsledkům opakovaných měření hluku nadlimitní hlukovou zátěž v noční době prokazatelně nijak nesnížila a v dosavadním provozu pokračuje beze změn či úpravy provozu, může být dán i jejím přesvědčením o nepostižitelnosti ze strany orgánů veřejné moci, jak tomu nasvědčuje i dosavadní vývoj tohoto případu. Toto přesvědčení jistě může pramenit i z celkové doby, po kterou se KHS „pokouší“ zjednat nápravu. Ta je však dána zásadou legality správního řízení, tedy výhradním postupem dle právních předpisů. Je také třeba přihlédnout ke skutečnosti, že na délku správního řízení má vliv i důsledné využívání všech procesních prostředků „obran“, které firmě právní řád poskytuje.

KHS v dané věci jednala na základě stížností stěžovatelky a její rodiny již přinejmenším od roku 2006. Vzhledem k celkové době dosud neúspěšné snahy o zjednání nápravy prostřednictvím KHS a vzhledem k opakovaně zjištěným překročením hlukových limitů v chráněných prostorech domu stěžovatelky může být důvěra stěžovatelky v efektivitu činnosti orgánů státní správy výrazně oslabena.

Správní orgány přitom považují za nástroj sloužící občanům, jimž má být státní aparát co nejvíce nápomocen vždy, je-li prokazatelně ohrožen jejich (neboli veřejný) zájem, jakým je např. ochrana života, zdraví nebo majetku.

Obecně lze jistě uznat, že tam, kde adresát rozhodnutí orgánů veřejné moci s těmito orgány nespolupracuje a všemožně postup správního orgánu ztěžuje, případně „pouze“ důsledně využívá procesních opravných prostředků, je správní orgán často ve složitém postavení při vymáhání upuštění od protiprávního jednání.

Musím však důrazně uvést, že mezi základní zásady činnosti orgánů státní správy patří i princip zákonnosti a princip včasnosti. V obou zásadách se formou zákona (úvodní ustanovení správního řádu) odráží veřejný zájem jednak na nezpochybnitelnost a transparentnost postupů orgánů veřejné moci, jednak na rozhodování orgánů pokud možno bez průtahů (včas, resp. podle okolností neprodleně) tak, aby byla zajištěna ochrana práv, resp. i respekt před právem jako takovým.

V intencích skutkových zjištění a za daných okolností (kdy navíc společné povolení přístavby nové rampy, na níž dochází k nakládce a vykládce zboží, bylo soudy pravomocně zrušeno¹⁶⁾) **jsem přesvědčen, že je nepřípustné, aby zájem firmy na podnikání, spočívajícím mj. v činnosti, kterou je dlouhodobě porušován zákon a s níž je spojeno nepřijatelné zdravotní riziko, převážil nad zájmem na zajištění zdravých životních podmínek stěžovatelky a její rodiny.**

Domnívám se, že i přes dosavadní nízkou četnost „pokutování“, která je ostatně mj. důsledkem aktivní a důsledné procesní obrany firmy ve správním řízení o přestupku a o uložení pokuty, se i vzhledem k závěrům expertízy jedná o **odůvodněný případ**, kdy je namísto přistoupit ke (svého druhu) výjimečnému opatření **pozastavení** provozu nebo používání zdroje hluku. Dalším faktorem pak je otázka, četnosti a důslednosti provádění

16 Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. dubna 2020, č. j. 5 As 33/2019-27, kterým Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost Krajského úřadu Moravskoslezského kraje proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě č. j. 25 A 64/2018-68, ze dne 8. 1. 2019.

dozoru tam, kde státní orgán má indicie o porušování právního předpisu (zde tedy i otázka spáchání opakovaného přestupku). Zde proto mohu stěžovatelce pouze doporučit, aby intenzitu svých podnětů adresovaných KHS znásobila, a vytvořila tak vyšší tlak na důslednost státního aparátu.

Beru zároveň v potaz, že podstatná okolnost pro hodnocení výše uvedeného měření, tedy zda manipulace se zbožím - nakládka a vykládka - má, či nemá **impulsní charakter**, a tudíž přísnější hlukový limit, byla firmou zpochybněna. Jde přitom o **záležitost odbornou**, k jejímuž posouzení byl přizván **znalec**.¹⁷

Apeluji tedy na KHS, aby v případě, že tuto otázku přizvaný znalec zodpoví ve prospěch přechozích závěrů KHS ohledně impulzního hluku, **bez prodlení nejen dokončila správní řízení o přestupku a o uložení pokuty, ale aby zároveň neprodleně zahájila i řízení o pozastavení provozu nebo používání zdroje hluku** ve smyslu § 84 odst. 1 písm. m) zákona.

D. Informace o dalším postupu

Zprávu zasílám Krajské hygienické stanici Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě a podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv žádám, aby se ve lhůtě 60 dnů od jejího doručení vyjádřila ke zjištěným pochybením a informovala mě o přijatých opatřeních k nápravě. Zpráva shrnuje mé dosavadní poznatky, které mohou být podkladem pro závěrečné stanovisko podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

Uvítám též zprávu o tom, zda, kdy a s jakým závěrem byl zpracován **znalecký posudek**.

Zprávu zasílám rovněž stěžovateli.

Brno 29. června 2020

JUDr. Stanislav Křeček v. r.
veřejný ochránce práv
(zpráva je opatřena elektronickým podpisem)

¹⁷ Ve prospěch dosavadních zjištění ohledně impulzního charakteru hluku nicméně pojednávají i dosavadní protokoly o měření Zdravotního ústavu a výše uvedená expertíza.

Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě

NA BĚLIDLE 7, 702 00 OSTRAVA

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE:

SPIS. ZNAČKA: S-KHSMS 50749/2024/OV/OPaK
ČÍSLO JEDNACÍ: KHSMS 51635/2024/OV/OPaK
VYŘIZUJE: Mgr. Kohátová
TEL.:
E-MAIL:

DATUM: 1. 8. 2024

Částečné poskytnutí informací dle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Dne 29. 7. 2024 obdržela Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále jen „povinný subjekt“), jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) žádost [redacted] o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., která byla správnímu orgánu doručena prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.

V předmětné žádosti požádal žadatel o poskytnutí následujících informací:

„Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím Vás žádám o zpřístupnění následujících informací:

- kopii znaleckého posudku
- kopii dokumentu – Autorizovaný protokol hodnocení zdravotních rizik expozice hluku č. 09/2019 – „Provozovna firmy A., a.s.“; zpracovatel Národní referenční laboratoř pro komunální hluk při Zdravotním ústavu se sídlem v Ostravě, prosinec 2019.“

Po posouzení obsahu žádosti povinný subjekt částečně poskytuje žadateli v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. požadovanou informaci.

Povinný subjekt žadateli sděluje, že správní řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí, jehož podkladem byl také požadovaný znalecký posudek, již bylo pravomocně ukončeno. Ve věci byla následně podána správní žaloba a kompletní spisový materiál zahrnující i požadovaný znalecký posudek byl pro účely vedení soudního řízení vyžádán Krajským soudem v Ostravě, tudíž jej povinný subjekt nemá k dispozici.

Povinný subjekt dále připojuje v příloze tohoto dokumentu požadovaný Autorizovaný protokol hodnocení zdravotních rizik expozice hluku č. 09/2019 Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě v anonymizované podobě.

V souladu s ustanovením § 15 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. poskytl povinný subjekt žadateli informace formou kopie dokumentu, nicméně z nich vyloučil osobní údaje osob. Sdělí-li žadatel do 15 dnů ode dne doručení požadované informace, že trvá na vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti v rozsahu vymezených osobních údajů nebo bankovního anebo obchodního tajemství, povinný subjekt jej vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti anebo do 15 dnů ode dne doručení sdělení žadatele.

Mgr. Zuzana Babišová
vedoucí služebního úřadu
Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje
se sídlem v Ostravě

Rozdělovník:

1x adresát
1x spis